

Sygn. akt V CSK 508/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K.S.

przeciwko "P." Sp. z o.o. w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we [...]

z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.

UZASADNIENIE

Powód K.S. domagał się zasądzenia od pozwanego T.S. prowadzącego rejestrowaną jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą P. w G. (następnie przekształconą w „P.” spółkę z o.o. w G.) kwoty 223.678,51 zł wynagrodzenia na podstawie umowy o wykonanie robót budowlanych. Wyrokiem z dnia 19 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w O. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 170.900,51 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, oddalając powództwo w pozostałej części. Po rozpoznaniu apelacji pozwanego, Sąd Apelacyjny we [...] wyrokiem z dnia 5 lutego 2019 r. zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił.

W związku ze skargą kasacyjną powoda K.S. od tego wyroku przypomnienia wymaga, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Powód oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przyczynie objętej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na rażąco błędne zastosowanie art. 649 k.c. w sytuacji, gdy strony sporu określiły w umowie szczegółowy zakres prac objętych umową, a Sąd Apelacyjny błędnie utożsamiał nazwę zadania inwestycyjnego z przedmiotem umowy i uznał, że powód obowiązany był wykonać całe zadanie inwestycyjne. Według skarżącego, Sąd Apelacyjny naruszył także w stopniu rażącym art. 651 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że w sprawie po stronie powoda powstał obowiązek informacyjny względem pozwanego inwestora ze względu na nieodtworzenie w trakcie wykonywania robót zamysłu inwestora co do ostatecznego wykończenia posadzki przemysłowej. Oczywiście naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 378 § 2 w zw. z art. 382 w zw. z art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., mające istotny wpływ na wynik sprawy, zostało wywołane, zdaniem powoda, przez niedostateczne wyjaśnienie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy faktycznej orzeczenia, niewskazanie, z jakich przyczyn Sąd Apelacyjny odmówił niektórym dowodom wiarygodności oraz z jakich

względów uznał, że wnioski wyprowadzone przez Sąd Okręgowy z zebranego materiału dowodowego przekroczyły granice swobodnej oceny dowodów.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na tej przyczynie kasacyjnej nakładało na skarżącego powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia wskazanych przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznej na pierwszy rzut oka przy uwzględnieniu zasadniczych kanonów wiedzy prawniczej, nie wymagającej studiowania akt sprawy ani dokonywania pogłębionych rozumowań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2015 r., III CSK 198/15, niepubl.). O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi bowiem wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku nie potwierdza tezy powoda o ewidentnej, widocznej *prima facie*, wadliwości zaskarżonego orzeczenia w przedstawionym wyżej rozumieniu. Przedstawiona przez niego we wniosku argumentacja pozostaje w oderwaniu od wiążących Sąd Najwyższy ustaleń stanowiących podstawę faktyczną zaskarżonego kasacyjnie wyroku. Nie nawiązuje także do oceny prawnej tych ustaleń przeprowadzonej przez Sąd Apelacyjny, w tym dokonanej przez ten Sąd wykładni spornej umowy z dnia 1 września 2014 r. Skarżący nie powołał się ani we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, ani w podstawach skargi na naruszenie art. 65 k.c., umożliwiające ewentualną ocenę prawidłowości wykładni umowy stron. Nie ma także podstaw, aby przyjąć, że zaskarżone orzeczenie jest ewidentnie wadliwe ze względu na naruszenie wskazanych przepisów prawa procesowego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym zarzut naruszenie przepisów art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. może wyjątkowo stanowić usprawiedliwioną

podstawę kasacyjną wtedy, gdy wskutek uchybienia wymaganiom stawianym uzasadnieniu, zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli kasacyjnej (zob. m.in. wyroki: z dnia 24 stycznia 2008 r. I CSK 347/07, nie publ., z dnia 27 marca 2008 r., III CSK 315/07, nie publ., z dnia 21 lutego 2008 r., III CSK 264/07, nie publ.). Takiego uchybienia skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie wykazał, tym bardziej, że argumentacja zawarta w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi zmierza w istocie do podważenia przeprowadzonej przez Sąd Apelacyjny oceny dowodów i poczynionych przez ten Sąd ustaleń faktycznych. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczącego ustalenia faktów lub oceny dowodów.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).